

Posudek vedoucí diplomové práce

Název: ***Otmar Vaňorný, učitel a překladatel antické literatury***

Autor: Bc. Anna Hromádková

Studijní obor: N7105 – Historické vědy

Vedoucí DP: doc. PhDr. Veronika Středová, Ph.D.

Oponent DP: doc. Mgr. Jiří Hutečka, Ph.D.

Anna Hromádková si pro svoji diplomovou práci zvolila téma *Otmar Vaňorný, učitel a překladatel antické literatury*. K volbě tématu byla diplomantka motivována snadným přístupem k pramenům a jejich solidní znalostí, neboť jako kurátorka muzea ve Vysokém Mýtě měla možnost se s tímto materiálem seznámit s dostatečným předstihem. Je třeba ocenit její velké zaujetí, s nímž se do výzkumu a tvorby DP pustila. Do značné míry byla však limitována osobní situací, která ji přiměla práci několikrát přerušit a poté se k ní opakovaně vrátit. Tím byla omezena i možnost pravidelných konzultací, což se po mém soudu projevilo na celkovém vyznění DP. Jako vedoucí diplomové práce si cením toho, že ačkoli autorka dvakrát bez zásadnějších konzultací odevzdala kompletní text diplomové práce, pokaždé se dle mých četných připomínek pokusila práci přepracovat/dopracovat.

Jak již název, resp. formulace tématu DP napovídá, autorka se pokusila o komplexní uchopení osobnosti Otmara Vaňorného. K tomu zvolila přísně chronologickou koncepci. Každá ze 4 kapitol tak pojednává o přesně vymezeném úseku Vaňorného života, resp. profesní realizace. Vnitřně je rozčleněna na řadu subkapitol. Poslední 4. kapitola je v názvu vymezena rokem penzionování Otmara Vaňorného, nicméně autorka věnuje její poslední podkapitoly Vaňorného překladům vydaným ve 30. a 40. letech 20. století (!). Jednotlivé periodizační mezníky odvozuje diplomantka od Vaňorného profesních postupů a významných překladatelských počinů. První 3 kapitoly jsou věnovány studiu, počátkům a stabilizaci učitelství Otmara Vaňorného. Anna Hromádková sleduje i jeho osobní život a cestu k překladatelské činnosti. Zabývá se i jeho vztahy s kolegy a studenty, nicméně přebírá pouze svědectví pramenů. Omezuje se pouze na ty poznatky, které jsou explicitně vyjádřeny v pramenech, které má k dispozici. V poslední 4. kapitole se pak orientuje převážně na Vaňorného jednotlivé překlady antické literatury.

Ke zpracování tématu využila diplomantka značné množství pramenů. Vedle sbírkových fondů vysokomýtského muzea (zejména rodinného archivu Vaňorných) pracovala s novinovými

články (nejčastěji recenzemi) a texty a překlady Otmara Vaňorného. Její práce je zatížena značným množstvím detailních faktů, které na základě pečlivého studia pramenů reprodukuje. Na mnoha místech jde však o pouhý popis zjištěných skutečností bez hlubší analýzy a vyhodnocení významnosti jednotlivých poznatků. Autorka vytváří chronologické řady, jejichž články k sobě připojuje nejčastěji pouze mechanicky, tj. bez postižení hlubších souvislostí a náležitého zařazení do dobového kontextu. Často podléhá rétorice a dikci pramenů, což se projevuje nejen ve stylistice, ale i v obsahu vynášených soudů, resp. závěrů. Ocenit je třeba i její snahu o zprostředkování určitých filologických rozborů Vaňorného překladů, obávám se však, že bez náležité lingvistické průpravy vyznívají poněkud neobratně. Právě v těchto pasážích DP je patrná veliká autorčina závislost na dobových kritikách, ale i samotných vyjádřeních Otmara Vaňorného.

Nezbývá než konstatovat, že jistý potenciál zkoumaného tématu, např. skutečné zasazení osobnosti Otmara Vaňorného do dobového kontextu, postižení jeho funkčního zapojení do tehdejšího intelektuálního klimatu, popř. kritické zhodnocení jeho překladatelského díla, zůstává nevyužit.

Navzdory výše uvedeným výhradám je však diplomová práce Anny Hromádkové přínosem pro poznání v podstatě zapomenuté osobnosti překladatele antické literatury Otmara Vaňorného. Minimálně zpřístupňuje značné množství materiálu, který lze využít k dalším případným výzkumům, a to včetně dosavadní literatury, jež byla Vaňornému věnována. Pozitivně hodnotím rovněž diplomantčinu houževnatost, s níž v ne zcela optimálních podmínkách diplomovou práci dopracovala a předložila k obhajobě. A sympatické je konečně i její zaujetí osobností Vaňorného, které nepochybně dojde svého zúročení v regionálním muzeu i v oblasti regionálních dějin, kde diplomantka působí.

Diplomová práce Anny Hromádkové disponuje všemi součástmi požadovanými u kvalifikačních prací tohoto typu. Oceňuji zejména velmi podrobný poznámkový aparát. Naopak jako jistý nedostatek vnímám stylistickou stránku textu, jež kolísá mezi odborným stylem a běžnou hovorovou mluvou. Stranou ponechávám drobné gramatické prohřešky a překlepy.

Diplomovou práci Anny Hromádkové doporučuji k obhajobě a vzhledem k výše uvedeným výhradám pro její klasifikaci navrhuji stupeň

D

doc. PhDr. Veronika Středová, Ph.D.

V Hradci Králové 15. srpna 2023.